

[Alfred Hansen]

Man kan diskutere, om det skal kunne hvile i sig selv eller det ikke skal kunne hvile i sig selv. Hvis det skal kunne hvile i sig selv, er sagen klar: så er der nogle, der vil dø, og andre, der vil leve. Hvis det ikke nødvendigvis behøver at hvile i sig selv, er der altså tale om et underskud, og det skal betales af det offentlige. Der mener jeg man kan diskutere, om dette underskud skal betales sådan, at det er det offentlige, der har monopol på transporten, eller om man vil være villig til at give et tilsvarende tilskud til private, så de kan opretholde driften. Det er det, diskussionen vil komme til at gå på. Der er altså ikke nogen selvmodsigende opfattelser i retsforbundet. Det ville have glædet mig, om ministeren havde svaret på de spørgsmål, jeg stillede, fremfor at fremføre store filosofiske betragtninger om, hvad der var retsforbundets mening. Jeg vil gerne endnu en gang referere til mit spørgsmål angående bekendtgørelsen af 7. september 1973, § 16, stk. 1, hvor der står:

»Føreren af en hyresøgende hyrevogn skal straks efterkomme og fuldføre enhver bestilling på hyrekørsel fra et hvilket som helst sted i kommunen, forudsat det kan ske over land og faste broforbindelser.«

Denne pligt ønskes vel opretholdt med det foreliggende lovforslag? Vil ministeren bekræfte, at forudsætningen naturligvis må være, at kunden har gyldigt betalingsmiddel og ikke uden aftale kan pålægge erhvervet kreditordninger?

Jeg siger tak for bemærkningen om, at jeg kan spørge på bureauet, hvorfor der står Taxa nede foran døren, men nu har jeg altså efterlyst ministerens kommentarer. Der er to muligheder: enten betyder det, at Taxa og kun Taxa må holde hernede, eller også betyder det bare, at Taxa må holde der, men at alle andre også må holde der. Hvis det nu betyder, at kun Taxa må holde der, finder ministeren det så rimeligt? Er der så ikke tale om, at det er et monopol, man har givet Taxa over for de andre sammenslutninger af hyrevogne? Det vil jeg gerne have ministerens kommentar til. Vil man i lovforslaget bestræbe sig på, at den slags monopoler ikke findes?

**Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Ole-
sen):**

Vi har en hyrevognslovgivning, der indebærer et hyrevognsnævn for det område, vi for øjeblikket befinder os i. Det er dette hyrevognsnævn, der administrativt beslutter en lang række ting, bl. a. antallet af hyrevogne, der skal være i området, og visse andre bestemmelser. Det er således, at der i det stor-københavnske område eksisterer den ordning, at uafhængigt af, om man er i Taxa eller man tilhører et andet selskab, kan man lægge sig ind dér, hvor der findes egentlige holdepladser. Jeg ved ikke, om der er tale om en særlig aftale truffet mellem folketingset og Taxa, om der er tale om en offentlig plads, eller om man på grund af sine erfaringer om situationen, når vi er færdige med møder og andet, har fundet det rigtigst at entrere med ét bestemt foretagende, Taxa. Det er noget, der kan klares op, og jeg tror nok, vi får klaret de store problemer, samtidig med at vi får et svar på dette her.

Så vil jeg bare med hensyn til de såkaldt filosofiske bemærkninger konstatere én ting, og det er, at retsforbundet altså accepterer det, som nogle betegner som samfundets underskud eller samfundets tilskud til den kollektive trafik, dette, at skatteyderne altså bliver nødt til at betale for, at vi kan få en nødvendig kollektiv trafik, og det er da et svar, jeg kun kan være tilfreds med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændring af straffebestemmelserne)
[af Bernhard Baunsgaard (RV) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 31. Fremsat 11/10 77).

[Første næstformand]

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lovforslaget er jo en genfremsættelse af forslag, som har været fremsat to gange tidligere, og det går ud på at ændre momslovens straffebestemmelser således, at adgangen til at give bøde for overtrædelser, der skyldes simpel uagtsomhed, bortfalder. Sidst blev dette forslag behandlet den 11. maj i år, og ved den lejlighed oplyste jeg, at jeg på grund af den rejste kritik af bødeikendelser i en lang række overtrædelsessager netop havde udstedt en instruks til tolddirektoratet vedrørende administrationen af forbrugsafgiftslovenes straffebestemmelser.

Jeg henstillede dengang, at hr. Bernhard Baunsgaard måske udviste lidt større tålmodighed, inden han fremsatte forslaget, så han kunne se, om instruksens havde nået at virke. Lad mig gentage det samme ønske til hr. Bernhard Baunsgaard – i dag måske lidt stærkere. Vi har langt væsentligere områder inden for skattelovgivningens at bruge vore ressourcer til end at fremkomme med forslag som dette, så meget mere som instruksens formentlig afhjælper det forhold, hr. Bernhard Baunsgaard søger afhjulpet gennem forslaget.

Møller Andersen (S):

Somme tider siges det jo, at der lovgives for meget fra dette hus; det er i de fleste tilfælde forkert, men enkelte eksempler på overdrevet kan måske fremdrages, og jeg er ked af at måtte sige, at dette lovforslag måske vil kunne være på overdrevsområdet.

Det radikale venstre tilsigter med lovforslaget, at forseelser begået i simpel uagtsomhed behandles på en rimelig måde. Jeg mener at kunne sige, at skatte- og afgiftsministerens instruks imødekommer dette ønske fra det radikale venstre, der altså derfor ikke behøver at tage et lovgivningsinitiativ.

Socialdemokratiet er ikke positivt over for lovforslaget.

Thorndahl (FP):

Det radikale venstres forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven med henblik på at gøre lovens straffebestemmelser

rimelige og af rette proportioner er, som det er sagt, en genfremsættelse. Fremskridtspartiet støtter helhjertet det radikale venstres lovforslag, og jeg skal i den forbindelse henvise til det indlæg, mit partis ordfører i denne sag, hr. Glistrup, havde ved førstebehandlingen i sidste samling den 10. maj 1977.

Når man kender lidt til de vilkår, vore små virksomheder arbejder under, de krav, der stilles fra det offentlige, og den ofte meget brutale og tilfældige måde, som det offentlige håndhæver disse krav på, er det egentlig vanskeligt at finde modargumenter, når disse små virksomheder i forståelig bitterhed sammenbidt konstaterer, at socialdemokratiet fører en skånselsløs jagt på vore små og mellemstore virksomheder, åbenbart for at få samlet arbejdskraften i få og let styrbare gigantvirksomheder.

Lovforslaget drejer sig om straffebestemmelser vedrørende afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til brug for merværdiafgiftskontrollen. Det er i den forbindelse rimeligt at tænke tilbage på folketingets behandling af skatteministerens afgiftsbuket i august og september. De oplysninger, som skatteministeren her gav folketinget om provenuberegningerne, kan med føje betegnes som både urigtige og vildledende. Bl. a. var provenuberegningerne af moms- og afgiftsforhøjelserne jo baseret på, at afgifterne slet ikke blev vedtaget. Opererer vore virksomheder på samme sjuskede og fejlagtige måde som skatteministeren, er de ifølge lovgivningens hjemfaldne til en meget alvorlig straf. Skatteministeren kan så glæde sig over, at de krav, der stilles til ministeren med hensyn til rigtigheden af de oplysninger, ministeren skal give, ligger på et helt andet og langt lavere niveau end de krav, myndighederne stiller til oplysninger fra f. eks. pølsemand og cykelsmede.

Ministeren er af den opfattelse, at problemerne kan løses ved, at ministeriet udsender cirkulærer eller instrukser. Enhver, der har blot lidt kendskab til, hvordan tingene fungerer i praksis, vil vide, at en sådan tilkendegivelse ikke er 5 flade ører værd. Netop når det drejer sig om noget så alvorligt som straffebestemmelser, er det da helt afgørende, at det er folketinget, der fastsætter rammerne. I et demokrati må det være en selvfølge, at det er folkets egne valgte repræsentanter, der fastlægger grænserne for de straffebe-

[Thorndahl]

stemmelser, der skal bringes i anvendelse over for befolkningen, og naturligvis ikke en minister eller nogle tilfældige embedsmænd.

Nu repræsenterer merværdiafgiftsområdet jo kun en lille del af det konflikt- og urimelighedsområde, der er opstået mellem borgere og myndigheder, således som det også er oplyst af mit partis ordfører ved førstebehandling den 10. maj.

Fremskridtspartiet vil derfor generelt søge at løse dette problem gennem det af os fremsatte forslag til lov om afkriminalisering af simpel uagtsomhed; dette lovforslag er nummereret L 23.

Imidlertid har det radikale venstre fremsat et beslutningsforslag, nr. B 8, netop med henblik på at få tilvejebragt acceptable vilkår for borgerne inden for miljølovgivningens område, et forslag, der i sine intentioner og sin baggrund efter min bedømmelse nogenlunde svarer til det forslag, vi har til behandling nu.

En af de ting, der har gjort mig meget glad i de 8 måneder, jeg nu har været her i folketinget, er antydningen af, at det radikale venstre åbenbart nu har bestemt sig for at føre politik for den danske befolkning og ikke som tidligere at ligge underdrejet for nogle anonyme embedsmandsjuntaer. Er denne kursændring virkelig ved at finde sted, ser jeg mange muligheder for et godt og tilidsfuldt samarbejde fremover mellem det radikale venstre og fremskridtspartiet.

Anders Andersen (V):

Det er nu tredje gang, vi skal behandle dette lovforslag, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde ved forrige førstebehandling – det står i Folketingstidende 1976–77, 1. samling, sp. 2326, hvor jeg fremkom med nogle bemærkninger om, at der her var et problem, man skulle se på. Hvorvidt det løses ved den ændring, som er foreslået i dette lovforslag, kan man i højeste grad være i tvivl om. Jeg lagde mærke til, at skatte- og afgiftsministeren sagde, der var udsendt en ny instruks. Det kan være rimeligt, at vi nu ser, hvordan denne instruks virker i praksis, men én ting er vi jo enige om, og det er, at instruksen skulle virke sådan, at der kom mindre kritik af den fremgangsmåde, man fra tolddepartementets side bruger i disse

forhold, hvor folk måske ved tilfældigheder ikke helt har opfyldt de gældende regler.

Hagen Hagensen (KF):

Også jeg kan nøjes med at henvise til, hvad jeg har sagt, de to gange lovforslaget tidligere har været til behandling her i tinget, Folketingstidende 1976–77, 1. samling, sp. 2328, og 2. samling, sp. 4045. Så vil jeg blot føje til, at jeg er tilbøjelig til at mene, at det er en god ting, at loven er klar, og at flest mulige ting står i loven, så man ikke skal til henad vejen at udsende tjenestebefalinger af den ene eller den anden art; de kan nu en gang lettere kaldes tilbage eller laves om, end en lov kan det.

Så må jeg vel lige føje til, at det ikke kunne falde mig ind at svinge mig op i de samme højder, som fremskridtspartiets ordfører gjorde, da han gav sig til at tale om tjenestemandsjuntaer, tror jeg det var. Den danske tjenestemandstand udfører et godt og solidt stykke arbejde, men det vil være nyttigt for dem at have et redskab, der er helt klart, og det er måske bedre at have det i loven end på anden måde.

Bollmann (CD):

CD er enig med forslagsstillerne i deres fremstilling af, hvor meget besvær der er pålagt de erhvervsdrivende, og hvor mange regnskabsmæssige problemer mange af de momsregistrerede virksomheder løber ind i som følge heraf, men i stedet for at løse disse problemer på den noget bagvendte måde, som her er foreslået, finder jeg, at man nu må erkende, at der faktisk er et behov for at hjælpe især de mindre erhvervsdrivende på en eller anden måde. Om dette skal ske ved direkte godtgørelse til virksomhederne for ulejligheden, som CD tidligere har foreslået, eventuelt ved en udbygning af regnskabskonsulenttjenesten eller ved en udbygning af toldvæsenets service over for erhvervsvirksomhederne, kan man jo godt stille spørgsmål om.

I øvrigt er der jo nu sket en administrativ modernisering på dette område med deraf følgende lempelse af bødekendelser, hvorfor jeg betragter nærværende lovforslag som overflødig.

Jeg kan oplyse, at CDs folketingsgruppe i dag har skrevet til skatteministeren og fore-

[Bollmann]

slået to ting, dels at man udvider det toldpersonale, der beskæftiger sig med vejledning af og kontrol med virksomhederne, med op til 200 mand, dels at man dropper den del af den igangværende rationalisering, der omfatter nedlæggelse af et antal distriktstoldkamre med deraf følgende forringelse af service for erhvervsvirksomhederne. Jeg har over for ministeren i brevet begrundet det med, at vi finder, at en styrkelse af kontrolpersonalet ikke vil give nogen særlig ekstra udgift for staten, idet vi ved, at kontrolresultatet fra hver enkelt tjenestemand sagtens kan opveje yderligere ansættelser.

Det foreliggende forslag mener jeg er overflødig, da der er udsendt nye regler; jeg tror, man først skal se på virkningerne af disse regler, før man ændrer loven igen.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal heller ikke komme op på de højder, hr. Thorndahl var. Hr. Thorndahl virker jo ellers som et af de lidt mere fornuftige mennesker i fremskridtspartiet, men jeg synes nok, at talen holdt hr. Thorndahl i dag. Men når det er sagt, vil jeg da godt tilføje, at det gør sådan set ikke noget, at fremskridtspartiet somme tider får en god idé. Det må man jo acceptere; det hænder, selv om det er sjældent. Jeg synes ikke, at ministeren skal være så afvisende. Det er da rigtigt, at der er kommet en instruks, og vi kan selvfølgelig i udvalget se, om man har fået afhjulpet de mangler, der vitterlig har været.

Loven om merværdiafgift virker måske blot som et lidt tilfældigt hjørne at tage fat i. Det ligger jo sådan, at i al lovgivning, hvor straffebestemmelserne ikke er indeholdt i borgerlig straffelov, har man de samme strafferegler, som man har i borgerlig straffelov. Man straffer altså også for simpel uagtsomhed.

Jeg kan give et enkelt eksempel. Hvis et af det høje tings medlemmer skal have malet sit soveværelse og ringer til fire malermestre, har han overtrådt licitationsloven og skal straffes. Jeg ved ikke rigtig, om dette at ringe til fire malermestre er stridende mod folks retsbevidsthed. Det ville, hvis loven ikke var der, ikke stride mod min retsbevidsthed at gøre det, og jeg tror ikke, at man skal lave en ekstraordinær lovgivning, der straffer for

noget, som ikke strider særlig voldsomt mod folks retsbevidsthed.

Jeg vil bede ministeren, om han ikke kunne få iværksat et udredningsarbejde om straffebestemmelserne inden for de ekstraordinære love, altså alle de love, der ligger uden for borgerlig straffelov. Jeg tror, det er vigtigere her, end det er i borgerlig straffelov, at få afkriminaliseret simpel uagtsomhed. Det er muligt, vi ikke skal afkriminalisere overalt ved den ekstraordinære lovgivning.

Jeg mener nok, der er områder, hvor man skal have en anden retspraksis, end man har i dag. Jeg kan ikke nøjes med at rette spørgsmålet til skatte- og afgiftsministeren, det er selvfølgelig i lige så høj grad handelsministeren, og det er landbrugsministeren. Kan regeringen ikke iværksætte et udredningsinitiativ, så vi kan få revideret disse love, så slipper vi måske for en lang række enkeltforslag på linje med det forslag, vi ser her?

Konkret om lovforslaget vil jeg sige, at vi selvfølgelig vil se velvilligt på det i udvalget.

Kaj Hansen (DKP):

Der er fornuft i det lovforslag, der er fremsat. Min motivering for at støtte det er, at love bør udformes så forståeligt som muligt, og straffebestemmelser bør formes så krystalklart, at ingen er i tvivl om, hvad det drejer sig om. Jeg forstår ikke, at ministeren er småfornærmet over, at der er nogle, der vil have loven udformet sådan, at der ikke skal sendes ét eller flere cirkulærer eller instrukser ud, for at man kan forstå den lovgivning, der er lavet her i folketinget.

Der er vigtigere ting at tage fat på, sagde ministeren. Ja, jeg skal måske lige understrege til sidst, at dette lovforslags gennemførelse ikke skader valutabalancen.

Honoré (KrF):

Når det offentlige pånøder en masse virksomheder et stort arbejde med moms, er det også på sin plads, at man afskaffer straffebestemmelser, som rammer simpel uagtsomhed. Jeg synes som forslagsstillerne, at det ikke bør være administrativt, man sikrer disse mennesker; det bør være lovgivningsmagten, der sørger for denne beskyttelse. Vi vil se positivt på lovforslaget i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR):

[Hjortlund Christensen]

Når man har en lovgivning af det omfang, som merværdiafgiftsloven er, og pålægger erhvervslivet så store byrder, bør det være en selvfølge, at retningslinjerne vedrørende straffebestemmelserne står klart. Jeg er glad for, at der en gang imellem kommer et lovforslag fra det radikale venstre, som retsforbundet kan støtte.

Jeg er skuffet over, at ministeren tager så løst på denne sag, når jeg påtænker, hvor store byrder der er pålagt erhvervslivet. Jeg kan på en måde godt følge ministeren i hans betragtninger over alle de andre lovforslag, som bør ændres. Det er jo kutyme, at der efter ethvert lovforslag står noget om straffebestemmelserne, og jeg synes altså, det er på sin plads at få dette ændret hurtigst muligt, uanset hvilke cirkulæreskriivelser der er udsendt. Jeg synes, det ville tjene tingets værdighed at vedtage dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke for de bemærkninger, der er kommet fra en række af ordførerne. De, der har stillet sig positivt, kan alt i alt finde udtryk i hr. Hagen Hagensens ord om, at det er bedst, om reglerne står i loven, for andet kan jo trækkes tilbage.

Jeg fulgte nøje med, da de forskellige ordførere havde ordet, og så vidt jeg kan skønne, er det venstre, der afgør, om dette lovforslag bliver gennemført. Jeg kan jo ikke takke ministeren for nogen forståelse for, hvad dette drejer sig om.

Til illustration af, hvorfor det er nødvendigt, at reglerne står i loven, vil jeg citere fra den gældende lov, hvor der ganske klart står, at når man laver fejl, ligegyldig hvor simpel fejlen er, så skal der falde bøde. Det vil sige, at hvis et menneske, der af det offentlige er pålagt at føre momsregnskab, kommer til at lave en skrivefejl og dette menneske henvender sig til toldvæsenet og gør opmærksom på, at han har lavet en skrivefejl, så skal han efter loven idømmes en bøde. Den praksis, som har været gældende indtil nu, er, at bøden er $\frac{1}{3}$ af det, den ville være, hvis man ikke selv havde anmeldt skrivefejlen.

Jeg har et eksempel: en skrivefejl på 10.000 kr. Det var en simpel rykning af kolonnerne, og man gav en bøde på 3.000 kr. Da den pågældende henvendte sig og sagde: ja men jeg gjorde jo selv opmærksom på det,

og enhver kan se, at det er en skrivefejl, sva-rede toldvæsenet: det er en skrivefejl og ikke andet, men hvis De ikke selv havde gjort opmærksom på den og vi havde opdaget den, så havde det ikke været 3.000 kr., men det tredobbelte.

Jeg kan pege på, hvad den tidligere skatteminister sagde om det. På grundlag af loven, sådan som den er i dag, har man administreret i meget lang tid, og kun fordi det rejses af mig her i salen, ændrer man praksis. Ministeren sagde: jeg er overrasket over, at praksis er sådan. Dette, at en minister ganske klart udtaler, at han er overrasket over, at tolderne følger loven – der står, de skal give bøde – dette mener den nuværende skatteminister altså ikke er så påfaldende, at vi bør ændre lovtæksten, så den bliver ganske klar.

Jeg håber ikke, jeg får flere overraskelser i den retning fra vor nuværende skatteminister, og jeg kan kun understrege, at der er ingen garanti for, at en skatteminister ikke vil vende tilbage og sige, at loven skal overholdes til punkt og prikke, der skal altid gives bøder. Det bør vi ændre derved, at vi siger, at simpel uagtsomhed, skrivefejl – når toldvæsenet indrømmer, at det er skrivefejl – aldrig kan medføre bøde.

Jeg glæder mig til et udvalgsarbejde, hvor jeg meget gerne ser, at vi kommer frem til endnu klarere regler. Jeg håber, at mit forslag er klart, men ser gerne på det i udvalget, og jeg håber, at vi hurtigt kan blive færdige og sende betænkning til folketinget, så vi kan få afgjort, om dette forslag skal gennemføres.

Jeg takker ordførerne fra fremskridtspartiet, for de konservative, for SF, for kommunisterne, for kristeligt folkeparti og for retsforbundet og håber, at venstre vil slutte sig til, så er der et solidt flertal for at gennemføre denne retfærdighedshandling over for de små og større erhvervsdrivende, som vi pålægger besvær for samfundets skyld.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

[Første næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Forhøjelse af skatteprocenten) [af Kaj Hansen (DKP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 29. Fremsat 11/10 77).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

17) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om ændring af forskellige skattelove. (Lempelse af dobbeltbeskatningen af udloddede selskabsindkomster) [af Kaj Hansen (DKP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 30. Fremsat 11/10 77).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

De to lovforslag, som kommunisterne har fremsat, går ud på at ophæve den lempelse af dobbeltbeskatningen af udloddede selskabsindkomster, den såkaldte godtgørelsesordning, som vi gik gennemført i 1976, og genindføre den tidligere selskabs- og aktionærbeskatning, dog med den ikke uvæsentlige ændring, at den nuværende selskabsskatteprocent på 37 pct. skal forhøjes til 66½ pct., og desuden skal den kommunale andel af selskabsskatten ændres fra de nuværende 3/20 til 50 pct.

I bemærkningerne til lovforslagene hævder kommunisterne, at man med reglerne om skattegodtgørelse og en række forskellige beskæftigelsesfremmende foranstaltninger fra de senere år, således f. eks. investeringsfradrag, ekstraordinære afskrivninger, henlæggelser til investeringsfonds og skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber, i realiteten har afskaffet selskabsskatten. Det er ikke rigtigt, hvad jeg skal komme ind på

om lidt. Først et par ord om godtgørelsesordningen.

Gennem denne ordning har man søgt at opnå en større ensartethed i beskatning af aktieselskaber og de personligt drevne virksomheder, og man har tilstræbt, at skattemæssige hensyn ikke kommer til at spille for kraftigt ind, når aktieselskaberne skal vælge, om der bør finansieres gennem lån eller med risikovillig kapital. Endvidere skulle den nye ordning kunne bidrage til at skaffe mere risikovillig kapital frem til aktieselskaberne.

Et væsentligt hensyn har da også været at styrke de danske selskabers konkurrence-mæssige stilling i forhold til de udenlandske selskaber ikke mindst i de lande, hvor lignende godtgørelsesordninger allerede er indført. Det gælder f. eks. England, Frankrig, Belgien og Vesttyskland. Sammenlignet med disse lande er den danske skattegodtgørelse til udbyttmodtager ret beseden, den udgør som bekendt 15 pct. af det udloddede udbytte, og det betyder, at man lemper dobbeltbeskatningen med et beløb svarende til 1/4 af den selskabsskat på 37 pct., der er betalt i selskabet af den udloddede indkomst.

Man må heller ikke glemme, at for en væsentlig del af den udloddede selskabsindkomst består dobbeltbeskatningen fuldt ud. Det betyder ofte, at den samlede beskatning i selskaber og hos aktionærer kommer til at ligge noget over beskatningen af indkomster erhvervet uden for selskabsforhold.

Derfor er det ikke rigtigt – og det var det, jeg forudskikkede før – når kommunisterne hævder, at selskabsskatten i realiteten allerede er afskaffet. Den indbringer et provenu, som ikke er helt ubeskedent, formentlig heller ikke for kommunisterne. I indkomståret 1977 anslår vi det til ca. 3,6 mia kr.

Jeg har hermed begrundet, hvorfor vi kraftigt tager afstand fra de to lovforslag, kommunisterne har fremsat.

Erenbjerg (S):

Debatten om de foreliggende lovforslag vil nok vise sig i store træk at blive en gentagelse af debatten den 20. maj 1976, da et stort flertal gik ind for et lovforslag om lempelse af dobbeltbeskatningen af udloddede selskabsindkomster. Man kan spørge, hvorfor vi skal have denne gentagelse, og man kan spørge, hvilke formål det tjener, at kommuni-